
BOLSJEVIK

DISKUSJONSBLADET TIL RØD UNGDOM

NR.8

Sovjet ut av Tsjekkoslovakia!

RØD UNGDOMS OPPGAVER

AU har nylig sendt ut planen for forbundets arbeid i høst og vinter til distriktsstyrene og lagsstyrene. Her skal vi legge fram noen av de oppgavene planen stiller.

Rød Ungdom er en kommunistisk organisasjon. Når vi ser på vår historie, er hovedsaka uten tvil at Rød Ungdom har kjempet for arbeiderklassens interesser, bekjempa revisjonisme og reaksjon, og støtta opp om AKP(m-l). Rød Ungdom har tatt opp ungdomsmassenes interesser, og mobilisert masser til kamp. Vi har stillt oss målet å bli en stor kommunistisk masseorganisasjon, og det siste halvåret har vi tatt opp mange nye medlemmer.

Vi må holde fast ved det som er gjort bra, men vi må aldri bli sjøltillfredse. Rød Ungdom har også alvorlige feil som hindrer oss i å nå nye større framganger. Vi må ikke kvitter oss med disse feila, vil de til slutt bli hovedsaka ved Rød Ungdom, og vi vil slutte å være en kommunistisk organisasjon. Derfor er det nødvendig at vi fører politisk kamp innad i forbundet, retter skarpt søkelys på feila, driver fram en aktiv kritikk og sjølkritikk, og på den måten styrker kampkrafta og enheten.

Rød Ungdom har kommet kort i kampen mot høyre-avviket. I fjor retta partiet søkelyset på avvik fra marxismen-leninismen i bevegelsen, bl.a. tendensen til å legge ned kampen mot revisjonismen. Disse tendensene kom klarest til uttrykk i valgkampen -73. I Rød Ungdom var høyrefeila ekstra alvorlige. Vi hadde ført altfor lite kamp mot revisjonismen og sosialimperialismen, den demokratiske sentralismen ble undergravd og i -73 var det alvorlige tendenser til liberalisme. Det ble spredd ideer om at studier i marxismen-leninismen ikke horte hjemme i ungdomsforbundet. Partiets ledelse av Rød Ungdom var dårlig forstått, og i perioder blomstra iddeer om at vi skulle være "uavhengige" av partiet. Vi har også hatt klare tendenser til å vende blikket bort fra massebevegelsen og kampen, drevet lite med aksjoner, og utvikla byråkratiske innad.

Vi har kommet et stykke på vei i kampen mot høyre-avviket. Men da diskusjonene om dette starta i forbundet i fjor høst, ble det fra Sentralstyret fremma mange feilaktige linjer. I stedet for grundige studier av avviket og et målmodig oppgjør med det, ble kampen mot høyre-avviket forvrenget (vulgarisert). I kampen mot revisjonismen ble det kjørt ut at både ledelsen og medlemmene i SV og SU var reaksjonære.

Dette var like feilaktig som ideen om at ledelsen og politikken til revisjonistene var progressiv. Resultatet var i stor grad at avsløring av revisjonismen og de reaksjonære revisjonistiske lederne ble forkludret av utsjelling av alle som står under revisjonistenes påvining. Dette bremsa også på utviklinga av de motsigelsene i SV og SU. Denne feilaktige formen før "oppgjør" med høyre-avviket har forsinka kampen mot avvik i politikken vår det har ført til at det ennå rår uklarhet, at både forsonlighet overfor revisjonismen og motstand mot en revolusjonær taktikk for å rive medlemmene og sympatisørene vekk fra de revisjonistiske ledrer, finnes i forbundet.

Politikken og taktikken overfor revisjonismen er bare ett eksempel. Samme feil fantes i linja for dagskampen, ideene om at det var "småborgerlig" å prioritere arbeidet blant yrkes-skoleelever og gymnasiaster, tendensene til "nådesløse slag" i kritikken av enkelte medlemmer (som også førte til at noen kamerater som var bra meldte seg ut).

Det feilaktige synet på skolekampen satte oss ei tid klart tilbake på skolene, og var til fordel for revisjonistene og Unge Høyre. Stilen med "nådesløse slag" i den interne debatten var alt annet enn revolusjonær. I virkeligheten var den en direkte fortsettelse av høyre-avvikets sabotasje av ideologisk kamp, bare i en annen form.

I hovedsak stamma disse feila fra Sentralstyret. Sjøl om diskusjonene i høst og vinter førte til en viss framgang i kampen mot høyre-avviket, f.eks. i synet på partiets ledelse, må vi innse at Sentralstyrets feil gjorde stor skade.

Hovedsida ved måten Sentralstyret starta diskusjonen e i fjor høst, var at det ble ført fram feilaktige linjer bak mange fraser om "kamp mot høyre".

Sjøl om Sentralstyret ønska å fremme kampen mot høyre, var resultatet det motsatte. "Gamle" høyre-avvik ble ikledd rød frakk, og et grundig oppgjør ble gjort vanskeligere.

Vulgariseringa av kampen mot høyre-avviket var aldri partiets linje. Tvert om, de feilaktige linjene som ble ført ut av Rød Ungdom sto i direkte motstrid til partiets linje på SV, partiets analyse av historia, deres syn på Rød Ungdoms viktigste oppgaver, og deres måte å studere og kjempe mot det revisjonistiske avviket. Partiledelsen greip også inn og kritiserte de gærne

linjene i forbundet. Etter det ble en del av feila retta opp i løpet av vinteren og våren.

Sentralstyret behandla partiets kritikk på et møte i vår. Det ble enstemmig vedtatt at den linja som ble kjørt ut sist høst var feilaktig og opportunistisk i hovedsak. Sentralstyret gjorde også sjølkritikk for at det hadde tatt lang tid før det ble tatt oppgjør med vulgariseringa, og for at medlemmene ikke var blitt mobilisert til kritikk av de feilaktige linjene.

Mange av Rød Ungdoms feil er altså ennå ikke avdekket og diskutert. Vi mangler en analyse av de siste årenes positive og negative erfaringer, mangler en enhetlig oppsummering av høyreavviket i Rød Ungdom. Derfor har også mange feil overlevd det siste årets diskusjoner.

Byråkrati i det interne livet, feil i synet på partiet, avvik fra den demokratiske sentralismen, for lite studier, for lite kritikk og sjølkritikk - dette er noen av de høyreavvika vi må ta et oppgjør med.

Denne kampen må føres fram mot Rød Ungdoms neste landsmøte. De viktigste oppgavene i forberedelsene til landsmøtet er å drive nominasjoner til det nye Sentralstyret, og diskusjoner av ei beretning som skal oppsummere Rød Ungdoms erfaringer. Gjennom forberedelsene til landsmøtet og på sjølve landsmøtet, skal Rød Ungdom føre en grundig kritikk av sine feil, styrke enheten og det politiske nivået i forbundet, og velge en ledelse som kan føre oss videre framover.

KAMP MOT SEKTERISMEN !

Partiet har slått fast at de sekteriske avvika fra masselinja er den viktigste forma for moderne-revisjonistiske avvik i forbundet. De sekteriske feila er djupt roffesta og viser seg i nesten alle områder av arbeidet. Ta f.eks. arbeidet på skolene. Stort sett jobber ikke laga i gymnassamfunnene, og der sånne ikke finnes, har vi ikke tatt initiativ til å få noe i gang. På mange gymnas skriver vi ikke i skoleavisene. Yrkeskoleelevane er spesielt hardt undertrykt. Deres økonomiske situasjon er dårlig, stipendiene er små og blir i tillegg utbetalt langt ut i semesteret, mange står uten bolig når de begynner på skolen, og de har ennå færre demokratiske rettigheter enn gymnasiastene. Kameratene på yrkeskolene har likevel som regel neglisjert mange av massenes krav, og unnlatt å reise massene til kamp. De siste åra har elevenes interesse for kvinnespørsmålet, 3. verdens kamp osv. økt, og progressive ideer er veldig utbredt. Likevel driver Rød Ungdom lite og snevert frontarbeid.

8. mars gikk det ganske få unge jenter i de toga Kvinnefronten tok initiativ til. Samtidig som klassekamp-toga 1. mai hadde framgang i år, gikk det ganske lite ungdom i dem. Dette var en landsomfattende tendens. På arbeidsplassene har vi gjort altfor lite med å aktivisere unge arbeidskamerater på ei kamplinje i fagforeningene med å reise lokale krav, og spesielt med å jobbe blant lærlingene.

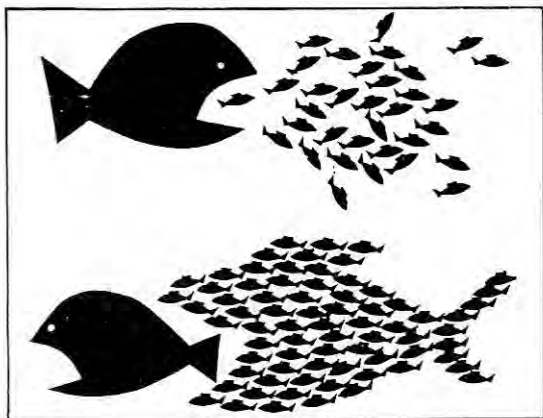
Det finnes også klare tendenser til at formelt massearbeid erstatter ei virkelig masselinje. Kamerater har pekt på at de ofte flyr rundt med løpesedler, noe som sjølsagt er nødvendig, men at de mye sjeldnere fører grundige diskusjoner og utvikler kontakt med arbeidskamerater eller med andre elever.

Sjøl om vi har oppnådd engod del framganger i vervearbeidet, henger sekterismen igjen også her. Det er fortsatt tendenser til for snevre opptakskrav, til sekterisk tilbakeholdenhet overfor sympatisører og mangel på dristighet. Dessuten finns det eksempler på at nye medlemmer har blitt passive og glidd ut pga. en kjedelig og byråkratisk intern stil. Vi jobber for lite med å sette i gang aksjoner og går altfor lite ut til massene

Det finnes fler eksempler enn dette. Betyr dette at situasjonen er svart? Nei, Rød Ungdom-medlemmer er ærlige revolusjonære, som nedlegger et stort og nyttig arbeid for arbeiderklassen. Etter norsk målestokk er vi en stor ungdomsorganisasjon, og vi øker medlemstallet. Mange ungdommer rekner oss for den eneste aktive og revolusjonære ungdomsorganisasjonen, og er enige i mye av vår politikk. Kampanjer som vervekampanja, rotasjonsinnsamlingene og flere steder også Spania-aksjonen, viser at organisasjonen er i stand til å greie store loft. Hovedsida ved forbundet er at vi arbeider etter marxist-leninistiske prinsipper.

Nettopp derfor må kampen mot sekteris men tas svært alvorlig. De sekteriske tendensene har funnets i svært lang tid, og er derfor djupt roffesta. Samtidig har de på noen områder blitt forsterka av feil Sentralstyret har gjort. P.eks. skjerpa Sentralstyrets feil i diskusjonen om høyre sist høst, tendensen til å trekke seg bort

fra massene, særlig på gymnasene, f. eks. kom dette til uttrykk i kampen mot statsbudsjettet, der taktikken tok mer hensyn til å stå fram med et "reint og rødt" program, enn å vinne massene til aksjon. Resultatet ble da også deretter. Dersom vi ikke kvitter oss med sekterismen, skaper enhet om den marxist-leninistiske masselinja i tanke og handling, kan ikke Rød Ungdom gå framover. Tvert om vi vil sakke etter bevegelsens og massenes utvikling.

HVORDAN SKAL KAMPEN MOT DET REVISJONISTISKE AVVIKET FØRES ?

Sentralstyrets feil i fjor ga mange medlemmer den ideen at det revisjonistiske avviket var noe vi kunne "gjøre opp med" i løpet av 2 eller 3 medlemsmøter. Sånn er det slett ikke. Kampen mot de politiske feila blir ganske langvarig, vi må gjøre grundige undersøkelser, studere teorien og ha store diskusjoner. Bare sånn kan vi skille mellom det som er riktig og det som er opportunistisk. I tida framover blir forberedelsene til landsmøtet den viktigste av diskusjonene. Beretninga må kritisere feila i forbundets linje, både den åpne høyreformen de har hatt i flere år, og den falske "venstre"-formen som særlig har spilt en rolle det siste året. Gjennom nominasjonene må vi kritisere ideologiske, revisjonistiske feil hos mange kamerater, og skjerpe krava til de som skal ha ledende verv.

Vi må også kritisere byråkratiet, utfolde en livlig diskusjon innad om den politiske og taktiske linja, og styrke studiene.

Og den aller fremste oppgava er å kritisere revisjonismen, sånn som den kommer til uttrykk i avvika fra masselinja, i sekteriske men.

Dette er ikke den eneste, men det er den viktigste formen for revisjonisme nå. Fordi den hindrer oss i å vinne massene for kommunismen, den fører til at vi lukker oss inne i stovet i stedet for å gå ut til massene, mobilisere og lære av dem. Den er en bremsekloss for den politiske kampen innad i Rød Ungdom, og den hindrer hver og en i å utvikle seg som revolusjonær, utvikle

seg til kommunist. Kampen mot sekterismen må bli en politisk kamp som avdekker feila i forbundets og de enkelte lagas og medlemmers praksis. Den eneste gyldige målestokken, og själve hensikten med denne kampen, er at vi oppnår faktiske resultater i massearbeidet.

REIS DAGSKAMPEN OG DEN POLITISKE KAMPEN:

Kampen mot sekterismen er den samlende oppgava for hele Rød Ungdom og for alle medlemmer i tida framover. Overalt der vi jobber og er organisert, må vi studere og kritisere sekterismen, og styrke massearbeidet. Vi må reise massene til kamp for deres umiddelbare krav, og samtidig drive et utstrakt politisk arbeid, spre propaganda, diskutere vår politikk, bekjemp supermaktene og revisjonistene, avsløre Unge Høyre osv. På skolene må vi jobbe i elevsamfunn og skrive i skoleavisene.

BYGG KVINNEFRONTEN BLANT UNGDOMMEN !

I denne perioden er Kvinnefronten den av de progressive frontorganisasjonene vi skal legge størst vekt på. Det finns en stor vilje til kamp mot kvinneundertrykkelsen blant unge jenter. "Kvinnene bærer halve himmelen" (Mao Tsetung) kvinnes kamp er helt nødvendig del av kampen for revolusjonen. Men Kvinnefronten er lite utbygd blant ungdommen. For å forandre dette, må Rød Ungdom mobilisere til kamp for jentenes krav, delta i kampanjene for sjølbestemt abort og mot prisøkninga på daghjem, og organisere mange unge jenter i fronten.

NOEN VIKTIGE MÅLSETTINGER.

I planen framover inngår det mange forskjellige og store oppgaver. Det ville føre for langt å gå inn på dem her. AU vil bare nevne noen av de målsettingene som er stilt :

- Styrke YLI mot angrepa fra staten, Unge Høyre, AUF og SU. Bygge breie YLI-grupper og mel flere skoler inn i YLI.
- Avsløre NGS-ledelsens sabotasje og samle flertallet av gymnasiastene rundt oss i kampen.
- Aktivisere ungdom rundt kamplinja i fagforeningene, kjempe for å fagorganisere ungdom. Styrke arbeidet blant lærlingene, reise deres krav, utvikle kamp, og organisere lærlingegrupper.
- Brei verving av nye medlemmer. Vervinga skal fortsatt prioriteres høyt, og alle medlemmer må delta i dette arbeidet. Lag som ikke har oppfylt målsettingene fa i vår, må minst "gå i mål" i løpet av høsten.
- Øke opplaget på Røde Garde fra 10000 til 15000 og Uredds opplag fra 4000 til 6000. Dette krever bl. a. at alle medlemmer deltar mer aktivt i propaganda-arbeidet, at vi forbedrer salgsmetodene og selger bladene langt flere steder og oftere.
- Delta i kampanja for å gjøre Klassekampen til dagsavis. Innsamlingene skal fortsette til 1. februar, men mest mulig penger må inn til 1. oktober.

ber. Vi må fortsette med faste bidrag og gå dristig ut å samle inn blant massene. I september begynner vervinga av nye abonnenter til dags-avisa. Alle medlemmer bør tegne seg som abonnent tidlig, og helst betale kontant. Deretter må vi verve blant sympatisører og massene: Alle som abonnerer i dag må diskuteres med for å få dem som abonnenter til dagsavisa.

- Styrke studiene. Mange nye medlemmer har ikke gjennomgått studierirkei. Derfor skal alle lag sørge for at medlemmene får anledning til å gjennomgå "Våg å kjempe, våg å vinne" De nye siklene skal seinest begynne i september. Seinerne i hørt blir det studier på masselinja for alle medlemmer.

- Propaganda-aksjon mot arbeidsløshet. Plakat og løpesedler skal komme i september.

FASEPLAN.

Denne faseplanen stiller bare hovedoppgava for forbundet i tida framover. Noen deler av organisasjonen vil ha andre hovedoppgaver i fase 1 og 3, og hele tida skal vi holde grep om mange

andre saker.

Fase 1 er august, september og oktober. Hovedoppgava er å starte et bredt massearbeid på skolene. Spesielt gjelder dette: Arbeidet i YLI - reise dagskampen, bygge breie YLI-grupper, avsløre YLIs fiender,
- skape en brei opposisjon mot NGS-ledelsen,
- jøbbe i elevsamfunn og skoleaviser.
- Bygge Kvinnefronten,
- stille til tillitsvern på skolene.

Fase 2 er november og desember. Hovedoppgava er forberedelser til landsmøtet.

Fase 3 er januar og februar. Hovedoppgava er delegatvalga og propagandaen foran landsmøtene i YLI og NGS.

Fase 4 er mars og april. Hovedoppgava er 1. mai-arbeidet.

Arbeidsutvalget

MØTEPLAN :

September : Linja i arbeidet på skolene
Oktober : Studiemøte på masselinja
November : Nominasjoner til neste Sentralstyre, valg av delegater.
Desember : Beretninga
Januar : 1. mai.

Dette er de viktigste obligatoriske møtene framover. Noen typer lag vil også bli pålagt andre, spesielle møter.

AU

TO SITATER

" Vi har marxismen-leninismens våpen med kritikk og sjølkritikk. Vi kan kvitte oss med dårlige vaner og beholde de gode. "
Mao Tsetung

" Evne til å sette partiets politikk om i handling fra massenes side, - evne til å bibringe ikke bare de ledende kadrene, men også de brede massene forståelse for og evne til å mestre enhver bevegelse og enhver kamp vi lanserer - det er noe av kunsten å lede på marxist-leninistisk vis. Det er også skillelinjen som bestemmer hvorvidt vi gjør feil i arbeidet eller ikke.

Mao Tsetung

6 11. SEPTEMBER — VIKTIG POLITISK KAMP ~ OG DEMONSTRASJONS ~ DAG

11. september er treårsdagen for fascistkuppet i Chile. I Norge vil dagen bli markert med demonstrasjoner, møter og stands over hele landet. Solidaritetskomiteen for Chile og andre progressive og revolusjonære vil på treårsdagen markere solidariteten med motstandskampen i Chile, og protest mot fascismen.

For oss i Rød Ungdom er det en oppgave å være aktive i forbindelse med 3-årsdagen, for å styrke solidaritetsarbeidet med motstandsarbeidet i Chile

STØTT MOTSTANDSKAMPEN

Chile er ei viktig sak, fordi revisjonistene har gjort dette til et springbrett til å sprt hets mot de som kjemper i Chile, mot Kina og mot alle som kjemper mot imperialismen. Revisjonistenes linje i Chile er eksilpolitikk, de har bygd opp et byråkratisk apparat utenlands og hevder at det er boikott av Chile som skal knuse fascismen. Revisjonistene sier at 3 dagers boikott ville knuse juntaen. Sjøl om dette er latterlig og åpenbart feilaktig er det et viktig spørsmål, fordi det rakker ned på det Chilenske folket og propaganderer at folket ikke er drivkrafta mot imperialismen og fascismen. Revisjonistene setter mer lit til at det "demokratiske" partiet i USA skal vinne presidentvalget, fordi "de ikke er for fascismen", setter altså ikke sin lit til folket. I Chile i dag bygges det opp motstandskomiteer. Det er nettopp disse som bærer spiren i seg til seier over fascismen og imperialismen, og disse trenger støtte. Revisjonistene angriper denne støtten, de sier at det ikke er noe motstand å snakke om, det som finnes av kamp mot juntaen er alle andre steder enn i Chile etter deres mening. Dette var et av kronargumentene deres for å bryte ut av den norske Solidaritetskomiteen for Chile, og det er noe de åpent har gjort ut andre steder.

FOLKEVÆPNING

Alt et år før kuppet skreiv avisene i Chile om kupplaner mot Allende-regjeringa. Også revisjonistavisene i Chile slo dette stort opp. Hva var deres svar på dette? De satsa på at den "konstitusjonelle" delen av militærte antakeligvis var sterkere enn de fascistiske elementene, slik at de

"konstitusjonelle" (de som støtta den valgte regjeringa) skulle kunne vinne over de fascistiske delene. Derfor fortsatte de aktivt kampen mot folkevæpning, de inndro våpen som folket hadde. Uansett hvem av evt. fløyer innafor de militære kretsene som ville vært sterkest, så var dette ei linje for å kaste folket ubevæpna inn i et blodbad. Vi veit nå at det var helt på jordet å håpe på noen "konstitusjonell" del av militærte, og vi veit at dette blei et gedigent blodbad for det chilenske folket. Men uansett vurderinga på forhånd, revisjonistenes linje leda folket inn i et blodbad.

Hvorfor denne linja fra revisjonistene? Jo, de frykter et væpna folk. Ut fra sin rolle som forsvarere av kapitalismen og frykt for folkemassene var de livredde for at folket skulle få våpen, skulle få redskaper de kunne kjempe for politisk makt med.

Er dette en tilfeldig feilvurdering? Nei, det er Moskvas og revisjonistenes linje, gå mot folkets kamp. Derfor er det ikke til å undres over at de benekter at det er kampen i Chile som beseirer fascismen i Chile, derfor oppretter de eksilorganisasjoner der byråkratiet sluker de innsamlete pengene, derfor splitta de Solidaritetskomiteen for Chile, derfor hetses de mot Kina. For hva er realiteten? Realiteten er den at Kina gav Allende støtte før han blei styrt, Kina skreiv under en avtale om stor økonomisk støtte til Allende. Moskva gav ikke en rubel. Kineserne advarte mot kuppfarene og hvor feilaktig det er ikke å væpne folket og knuse imperialismen. Sovjet applauderte feila som blei gjort, revisjonistene i Chile gikk i spissen for å avvæpne folket. Nå kjører de på boikott som viktigste våpen mot Chile-juntaen. Dette angrepet på folkets kamp må vi møte og vise feilaktigheten av.

GRUNNLAGET FOR 11. SEPTEMBER-MARKERINGENE.

Dette tar vi ikke opp fordi 11. september skal være en markering av kampen mot revisjonismen. Grunnlaget for togene er front- paroler som når bredt ut. Verken kampen mot verdenskrigen eller kampen mot revisjonismen skal med i grunnlaget for noe demonstrasjonstog da. Men det er viktig at vi er offensive mot revisjonistene, ikke gir dem et sekunds mulighet til å få spredd sine løgner og sin hets uimotsagt. Tvert om skal vi konfrontere dem med hva de står for, og si klart fra at de

bare trekker trådene videre fra sin folkefiendtlige pålitikk fra før kuppet. Klassekampen har hatt flere gode artikler som avslører løgnene deres. Studer dette materialet, og ta revisjonistene på Chile.

MOBILISER TIL DEMONSTRASJONER OG MØTER.

Vi må få mange med i demonstrasjoner, møter og andre arrangementer på 11. sept. Bruk det beste av metodene fra 1. mai og 21. august i mobiliseringa.

Red.

TILLITSVERV ER VIKTIG

Vi må ta et oppgjør med feila i vår linje på tillitsverv i masseorganisasjonene. Til nå har vi hatt som hovedlinje å stille til valg og forsøke å bli valgt som massenes tillitsmenn både i fagbevegelsen og elevenes interesseorganisasjoner. Dette har vært riktig. Men i forhold til denne linja har det stått to feil. For det første har noen kamerater ikke tatt alvorlig på å vinne tillitsverv, unnlatt å stille og unnlatt å kjempe for å få slike verv. Den andre feilen som er gjort: Å påta oss tillitsverv, men gjøre en elendig jobb, ikke bryte ned byråkratiet og passiviteten til organene, men gjøre minst mulig fordi vi nå engang er valgt.

MASSENE KJEMPER FOR ORGANISERING

Mange steder fungerer interesseorganisasjonene dårlig; tillitsmenn er pumper og nyttige for massene. På f.eks ungdomsskolene og i militæret er tillitsmenn bundet av lover og regler som forsøker å hindre tillitsmennene i å ivareta massenes interesser. Noen kamerater mener ut fra dette at vi ikke skal kjempe for slike tillitsverv. Men er det slik at massene har mindre behov for organisering for kamp av den grunn at interesseorganene deres er bundet til reaksjonære lover? Vår oppgave må være å bruke den tilliten vi har i massene til å mobilisere dem til kamp for sine interesser, avsløre reaksjonære forordninger som hindrer tillitsmennene å gjøre jobben sin. Nettopp på slike steder er det derfor viktig at kommunistene står i spissen og påtar seg tillitsverv.

KOMMUNISTENES LINJE

Vår linje er å kjempe for massenes interesser, å gå i spissen og mobilisere dem for kamp. Når vi får tillitsverv må vi holde fast ved denne linja, ikke la oss dupere av byråkrati og papirflom, men organisere folk og reise kampen. Noen steder

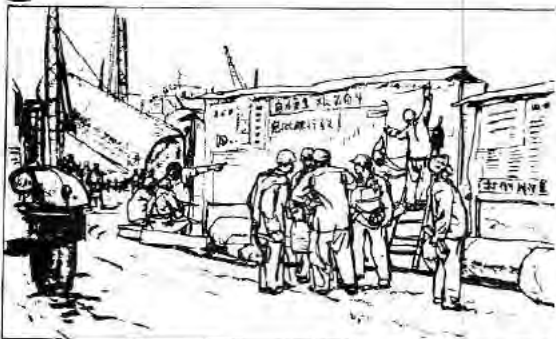
har kommunister i tillitsverv gjort nesten like lite som opportunistene gjør ut av sine tillitsverv. Dette er uttrykk for å se på tillitsverv utelukkerde som taktiske posisjoner. De som jobber på denne måten vil utvilsomt bli kasta av de som har valgt dem, og det ikke uten grunn.

"TRYNEVALG"

Noen beskriver valga på sin skole, i sin klasse eller tropp som "trynevalg". Og reaksjonære har etter disse kameratenes oppfatning bedre "tryner" enn kommunister, derfor vinner de. Denne vurderinga må vi se på, og vurdere om den holder. Rett nok er det slik at elevene må velge tillitsmenn allerede etter få dager på skolen, og de kjenner lite til hvem de har feste tillit til. Det er også slik mange steder at tillitsmannsvalget er overfladisk, den som roper høyest blir tillitsmann. Men skal vi opp mot dette stille et omfattende program for å bli valgt? Dette må være feil, fordi et slikt program ikke sier mye om hva vi står for i praksis, og fordi det ofte settes på et nivå som ikke tar hensyn til hvilket nivå massene er på. Noen steder og i noen sammenhenger kan det være rett å stille på en plattform, andre steder feil, dette må vurderes konkret. I alle fall må vi stille til valg på en slik måte at det er mulig for massene å feste tillit til oss. Det skal ikke være et spørsmål om for eller mot kommunistene, men et spørsmål om hvem som best kan ivareta klassens tillit og være deres fremste organisator og talsmann. På skolene gjelder dette både elevråd, og også elevsamfunn og skoleaviser.

Red.

DEBATT

OM SIKKERHETS INSTRUKSSEN

Vi er et lag i en Østlandsby som har diskutert sikkerhetsinstruksen.

Særlig på et punkt mener vi innstruksen er for stram, nemlig pkt. 1. På møter i offentlige lokaler, ved samling av flere lag eller kademøter med folk fra forskjellige steder - er det klart at det må brukes dekknavn. Men når vi er samlet privat er håndfull som kjenner hverandre svært godt, synes vi det er litt "dustete" å skulle bruke dekknavn. Vi er redd for at overdreven bruk av dekknavn vil virke frastøtende på nye medlemmer.

Hva mener andre ?

Ø-by

SVAR

Hva sier sikkerhetsinstruksens punkt 1. ?

"Alle medlemmer må bruke dekknavn. Det skal brukes på interne møter. Det må brukes i de fleste andre interne sammenhenger også. Dekknavnet bør skiftes med ujevne mellomrom. Dette gjør laga mindre oversiktlige, og skjerper årvåkenheten til medlemmene.....".

Ø-by hevder at innstruksen er for stram på dette punktet. Men det er uklart hva de egentlig er uenig i. De sier : "Men når vi er samlet privat bare en håndfull som kjenner hverandre svært godt, synes vi det er litt "dustete" å skulle bruke dekknavn." Menes det her private sammenkomster eller fester så er jeg enig i at det ikke skal brukes dekknavn. Men menes det lagsmøter som holdes i et privat lokale så er jeg fullstendig uenig. Det kan synes som om det er dette Ø-by virkelig har tenkt på fordi sikkerhetsinstruksens punkt 1. omhandler jo ikke private sammenkomster,

Jeg vil ikke her ta opp grunnene til at vi trenger en skikkelig sikkerhetslinje, men gi to grunner til at dekknavn må brukes på lagsmøter. For det første kan møter være avlytta. Brukes da ikke dekknavn vil da navna til alle medlemmene være oppgitt til fienden. Vi gjør det således enklest mulig for fienden.

For det andre vil konsekvent bruk av dekknavn gjøre oss vant til å bruke dem. Dermed vil vi gjøre færre feil ved å røpe navn ufrivillig. Ø-by sier at dekknavn kan være litt "dustete" og at nye medlemmer kan bli frastøtt. Ø-by sier derimot ikke noe positivt for dekknavn. Dere sier heller ingenting om at det er nødvendig å forklare og skolere alle nye medlemmer i sikkerhetspolitikken vår. Jeg har stor tro på at de nye medlemmene vil gripe ei korrekt linje i dette spørsmålet. Og jeg er helt mot å utvåne sikkerhetslinja vår ved å gå inn for ikke å bruke dekknavn på lagsmøter. Ø-by må klargjøre deres stilling til bruk av dekknavn på lagsmøter, og de må klargjøre hvordan de mener nye medlemmer skal få en skikkelig forståelse for sikkerhetspolitikken vår.

Til [redacted]

UNGDOMSMASSENE

I NORGE

ER

PROGRESSIVE!

I vervekampanja, 1.mai-mobiliseringa, i streike-støttearbeidet og i alt annet eksternt arbeid Rød Ungdom driver, ligger det en klar tendens til å se på ungdomsmassene som a-politiske og "håpløse" i revolusjonær sammenheng. Vi tenker at bare en spesiell liten del av ungdommen, spesielt kloke og oppmerksomme, kan vinnes til å delta i den revolusjonære kampen. Derfor er vår politikk ikke innretta på å nå den altoverveiende delen av ungdommen, hverken innholdet eller metodene våre. Jeg vil bruke dette innlegget på å vise at den altoverveiende delen av ungdommen er progressive og at de, dersom vi har ei riktig linje for dette kan vinnes til den revolusjonære kampen. Og å angripe de kameratene som sier at massene er dumme, eller har en praksis som viser dette, og som derfor ikke er i stand til å korrigere sine egne eller organisasjonens feil på dette punktet, noe som er nødvendig i tida framover.

Utgangspunktet er en organisasjonsutbyggings-tur til en del plasser der Rød Ungdom ikke fantes. Vi skulle på 14 dager innom 10-12 steder. Målsætninga var klar: 1. Medlemmer til Rød Ungdom
2. Kontakter, dvs. folk som vil gå studieriske ol.

Vi kjente ingen progressive på de stedene vi skulle til, vi måtte altså drive mye kvantitativt arbeid for å komme i kontakt med de mest progressive i bygda. På 85% av stedene fant vi folk som sto Rød Ungdom nær, som vi på ulike måter klarte å knytte nærmere organisasjonen. Dette var i og for seg ingen overraskelse, selv om det i ei bygd med ca. 200 ungdommer var to stykker som dro 40 mil for å gå i Faglig 1.mai-front-tog. Det som gjorde oss mest overvelda av forbauselse og glede var den allmene oppslutninga revolusjonære ideer til syvende og sist hadde. Vi lærte at den altoverveiende delen av ungdommer har et klart standpunkt mot borgerskapet for arbeiderklassen. Eks: På hvert sted vi var stilte vi spørsmålet om Nazi-partiet, Bør det forbyes?, hva gjør dere dersom nazistene kommer til denne bygda? Svarene var greie og konsekvente. Dersom Nazi-partiet

ble godkjent ville det etter min mening være mulig å ha demonstrasjoner i hver eneste bygd i Norge hvis vi hadde kapasitet til dette.

Et annet eksempel er tariffoppgjøret. Etter vår undersøkelse stemte det absolutte flertall av arbeiderungdommen nei til tariffoppgjøret, både på bakgrunn av reallønssenkninga og mest pga formen på oppgjøret, et samordna oppgjør. Dette og andre ting viste arbeiderungdommens klare klassestandpunkt.

Er det slik at ungdommen i Norge er a-politiske? Etter denne turen er det umulig for meg å svare annet enn nei på dette spørsmålet. Går du bort til en gjeng ungdommer og spør hva de syns om politikk, vil sikkert 90% svare at de driter i politikk. Hvorfor? Fordi "politikk" tenker de fleste på topp-politikerne i Storting og regjering, kommuneplaner og fagforeningsplaner. Når ungdommen sier at de driter i politikk, er det fordi de tar avstand fra topp-plan og pampe-politikken. Dette er uttrykk for ei sunn innstilling. Ungdommen er fulle av ideer, ønsker og krav, om arbeidsplasser i bygda, et sted å være, en bedre skole, høyere lønn osv. Det vrirler av slike krav. Spørsmålet består i å gripe fatt i disse ideene, systematisere dem. Det som Mao uttrykker i "fra massene til massene". Når mange kamerater i Rød Ungdom ikke forstår dette er det fordi de ikke har undersøkt. Når organisasjonen som helhet ikke i praksis viser å ha forstått dette, er det fordi vi har vært for innadretta og derfor ikke har visst eller har villet vite hva som rorer seg i ungdomsmassene. På overflata ser alt passivt ut, går en djupere vil enhver forstå at massene ikke er a-politiske, men uhyre interessert i det som skjer og hvordan framtida skal bli. Endel kamerater vil helt sikkert fremdeles ha endel men'er (eller innvendinger) til disse standpunktene. Dette er fordi de hele tida tror at det er intern konsolidering og finpusning av maskineriet som må til for å gi ungdomsforbundet framgang. De forstår ikke at det å miste kontakten med mas-

sene eller fjerne seg fra dem henspører til revisjonisme.

En av disse innvendingene er at selv om massene har O.K. meninger gidder de i alle fall ikke å jobbe politisk. Så lenge vi ikke tar massenes krav alvorlig, og gjør deres politikk til vår, men bare driver med ting som kortsiktig tjener oss sjøl og organisasjonen, så vil det fremdeles være masse ungdommer med O.K. meninger som ikke deltar i jobbinga. Det er fordi de ikke har tillit til

organisasjonen. Hvordan skal så massene få tillit til organisasjonen? Jo, ved å gjøre det Mao sier om å sørge for massenes velferd og bruke hans prinsipp om: "fra massene-til massene". Det betyr å ta massenes krav og ikke se på den minste ting som uviktig. Da vil ungdommen oppleve Rød Ungdom sin politikk som sin egen. Tror vi at dersom ungdomsforbundet virkelig klarte å stå i spissen for ungdomens krav, at massene ville si at de ikke gadd å flytte seg i spissen for et sted å være, for høyere lønn. Herre arbeidsplasser for ungdommen osv. ? Sjølsagt ville de da ta del i kampen. I den tida da ungdomsforbundet sto i spissen for husokkupasjoner, var det da slik at ungdommen ikke gadd å delta. Nei, det var det ikke.

Altså :

1. Ungdomsmassene er progressive, og forakter borgerskapet.
2. Ungdommen er ikke apolitisk, men fulle av krav og bærer.
3. Massene er villig til å kjempe for disse krav, men de trenger en ledelse.
4. Å sørge for massenes velferd er nødvendig for å vekke tillit til organisasjonen.
5. "Den ideologiske og politiske linja avgjør alt."

Når rød Ungdom i dag ikke er en større masseorganisasjon, er det fordi vi har hatt store feil i den politiske linja.

6. Dersom vi følger de kommunistiske prinsippene om "å sørge for massenes velferd" og "fra massene-til massene" vil mye være gjort for å gjøre Rød Ungdom til en levende organisasjon med stort medlemstall og stor kampkraft.

Jeg vil avslutte med et av flere eksempler på at massene bokstavelig talt venter på muligheten til å få bli med i Rød Ungdom. Vi kom til et lite sted der vi fikk høre at AUF hadde ca. 50% av bygdas ungdommer som medlemmer, ca. 100 stk. Vi ble forferda over dette og kom i snakk med en av de som var medlemmer. Til vår store overraskelse var han svært progressiv og var stort sett uenig med det DNA og AUF hadde av politikk. Vi spurte hvordan det kunne ha seg at han var medlem av AUF. Han fortalte da at han regnet seg som maoist og i opposisjon til AUF-ledelsen !!!!! Det fantes ikke noe annet alternativ for en som var interessert i politikk i denne bygda. Denne fyren hadde knapt nok hørt om Rød Ungdom før, men hjemme hos han hang det et stort flott bilde av Mao på veggen.

"DET ER MASSENE SOM ER DE VIRKELIGE HELTENE, SELV ER VI OFTE BARNSLIGE OG UVTENDE: BEGRIPER EN IKKE DET, KAN EN IKKE GJØRE REGNING MED Å TILREGNE SEG MINIMALE KUNNSKAPER EN GANG."

Mao Tsetung.

KLASSEANALYSE PÅ SOMMERLEIRENE

I Bolsjevik nr. 6 opplyses det at klasseanalyse går ut som hovedenne på sommerleirene til fordel for "det kommunistiske arbeidet på skolene". Dette vil vi rette sterk kritikk mot fordi:

Vi mener klasseanalyse er et viktigere punkt enn det kommunistiske arbeidet på skolene og at klasseanalyse må tas som hovedenne på leirene. Dette mener vi fordi klasseanalyse er enormt viktig fordi den har en så avgjørende betydning for hele politikken både i den praktiske og den teoretiske delen. Klasseanalyse er en av de viktigste tingene når vi skal forme partiets og ungdomsforbundets strategi og politikk i dagskampen og i kampen for sosialismen.

Vi må ha klarhet i punktet om ungdommen og skolelevene er en egen klasse, eller om klasseskillet går på tvers gjennom ungdomsmassene.

Klasseanalyse er bestemmende for hvilken politikk

☛ svar: ☛

Den viktigste forma for hegrevviket i forbundet har vore dei sekterske avvika frå masselinja. Dette feila er djupt rotfesta og syner seg på mest alle områder av arbeidet vårt. Dette feila er harde og alvorlege hinder for forbundet. Utan ei korrigering i praksis vil forbundet li tilbakeslag. Særleg viktig er det å gjennomføre denne korrigeringa på yrkesskulane og gymnasa. Her er kampen hardest i det store og heile i dag. Her finns dei største konsentrasjonene av ungdom, og her har me sjolve mange lag og medlemmer. Dette er grunngeving for å prioritera diskusjonen om det kommunistiske arbeidet på skulane no på sommarleirene.

H■ og ■ er ikkje samde i denne vurderinga. Dei har eit anna syn på alvoret i avvika frå masselinja. Eit syn som går ut på at dette er underordna i høve til ei lang rekke spørsmål i klasseanalyse. Dei listar opp ei lang rekke viktige spørsmål som dei seier må klargjerast. Rett nok, desse spørsmåla må klargjerast. Men er det motseiingar på dette spørsmålet som stiller seg skarpast i vegen for framgang? Eller truger dei utviklinga til forbundet? Er det viktigaste no

vi skal ha overfor de forskjellige klassene i Norge. Det er nødvendig å få klargjort ting som f.eks. om borgerskapet er en klasse eller om monopolborgerskapet er en egen klasse. Om bondene - dvs. småborgerskapet - er revolusjonære og bærere av sosialismen sammen med arbeiderklassen, eller om de er konservative, vakkende osv.

Alle disse tingene er avgjørende for de parolene og den taktikken vi har i dagskampen. Vår oppfatning er at klasseanalyse er en av de viktigste motsigelsene i m-l-bevegelsen i dag, og at en klarhet og enhet her er døds viktigste.

Emnet "det kommunistiske arbeidet på skolene" er også et viktig punkt som med full rett fortjener sin plass i sommerleirprogrammet. Men som vi har forsøkt å vise her er det underordnet diskusjonene om klasseanalyse.

h■ og j■

korrigeringa av masselinja i praksis, eller er det å gjennomføre ei lang rekke interne diskusjoner rundt klasseanalyse? ■ og ■ hevdar her eit vrangt syn. Ut frå det dei skriv synes det som at noko verkeleg arbeid blant massane ikkje er mogeleg før me har klasseanalyse heilt klår. Dei seier sjøl "alle disse tingene (som klasseanalyse) er avgjørende for de parolene og taktikken vi har i dagskampen." Rett nok, men på H■ OG j■ verkar det som me i dag står utan ei klasseanalyse eller med ei feilaktig analyse. Dette er heilt vrangt, rørsla har i dag i hovudsak ei korrekt klasseanalyse.

H■ og ■ sitt innlegg er uklårt. Dei tek ikkje opp dei sentrale spørsmåla når ein skal vurderer kva som skulle vera hovudpunkt på sommarleiren. I staden argumenterar dei berre for at det er viktig å ha ei klasseanalyse. Kva meiner H■ s. Og ■ eigentleg om klasseanalyse me har i dag? Og kva meiner dei når dei seier "vi må ha klarhet i punktet om skolelevene og ungdommen, ...". Kan og skal me ikkje korrigere ungdomsforbundet sitt mest alvorlege avvik, sektersismen! For spørsmålet om synet på ungdommen er klargjort fullt ut? Og kva still er det i innlegg berre a liste opp problem som skal finnast når det gjeld klasseanalyse. Kvifor markerer de ikkje et standpunktet dukkar når det gjeld dei konkrete sakene de nemner i klasseanalyse?

Klaus

REVISJONISME

I

røde garde

AVISA TIL RØD UNGDOM

I Røde Garde nr. 6 var det en artikkel som het "Kinas revolusjonære utenrikspolitikk". Denne artikkelen hadde et revisjonistisk utgangspunkt.

For Kina, som for alle sosialistiske land, er det et grunnleggende prinsipp i utenrikspolitikken: proletarisk internasjonalisme: "Forbund med de revolusjonære i de framskredne landene og med alle undertrykte folk mot alle og enhver av imperialistene - slik er proletariatets utenrikspolitikk" (min oversettelse " Den ryska revolutionens utrikespolitikk" , Lenin) Dette prinsippet omtales ikke i artikkelen annet enn gjennom eksempler. Det artikkelen legger hovedvekt på er å trengte ned i Kinas forhold til andre stater, med andre samfunnssystemer. På dette feltet er artikkelen bra, men å redusere Kinas utenrikspolitikk til "fredlig sameksistens" er å fjerne det grunnleggende prinsippet i et sosialistisk lands utenrikspolitikk. Det er å gjøre som Kruttsjov: "Det leninistiske prinsippet om fred-

lig sameksistens mellom stater med forskjellig samfunnssystem har alltid vært og forblir den allmene linje i vår utenrikspolitikk" (fra Kruttsjovs tale på SUKPs 20.kongress, minovers.)

Artikkelen skulle tatt utgangspunkt i det grunnleggende prinsippet i Kinas utenrikspolitikk og gitt eksempler på hvordan Kina følger dette (f.eks. overfor AKP), deretter tatt for seg prinsippet om "fredlig sameksistens" og nagla SV- og NKP-ledelsen i de viktigste sakene, noe artikkelen gjør bra.

SVAR:

Dette innlegget vil bli besvart i neste nr. av den som skreiv artikkelen i Røde Garde.

Noen debattinnlegg har måttet stå over .
Redaksjonen

INNHOOLD:

RØD UNGDOMS OPPGAVER.....	s. 2
11. SEPTEMBER - VIKTIG POLITISK KAMP- OG SOLIDARITETSDAG.....	s.6
TILLITSVERV ER VIKTIGE.....	s.7
DEBATT OM SIKKERHETSINNSTRUKSEN.....	s. 8
SVAR.....	
UNGDOMSMASSENE I NORGE ER PROGRESSIVE	s.9
DISKUSJONEN OM KLASSEANALYSA PÅ SOMMERLEIRENE.....	s.11
SVAR.....	
REVISJONISME I RØDE GARDE'	s.12